

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpați și avocatul acestora, Petrușca Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Romanciuc Vasile Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din r-nul Xxxxxxx, domiciliat mun. Xxxxxxxx com. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxx

și

Fodorcea Petru Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din r-nul Xxxxxxx, domiciliat mun. Xxxxxxxx com. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.09.2015 - 04.05.2016

2. instanța de apel: 06.06.2016 - 08.11.2016

3. instanța de recurs: 13.01.2017-14.03.2017

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 04 mai 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Romanciuc Vasile Xxxxx și Fodorcea Petru Xxxxx în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la câte 2 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită le-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fiecăruia și nu va fi executată dacă condamnații în această perioadă nu vor comite noi infracțiuni, și prin purtare exemplară vor confirma încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței menționate s-a constatat, că Romanciuc V. și Fodorcea P., având înțelegere prealabilă împreună, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargere au pătruns în depozitul SRL „Vizant- Service” amplasat pe str. Xxxxxxxxxxxxx mun. Xxxxxxxx din care pe ascuns au sustras: un cablu electric de la aparatul de sudat, la prețul de 5.000 lei; 7 metri de cablu electric cu priză la trei faze,

la prețul de 1.000 lei; 40 metri de cablu electric din cupru, la prețul de 1.000 lei; un cablu electric din cupru cu priză la trei faze și pedală, la prețul de 1.500 lei; 35 metri de cablu electric din cupru de la macara, la prețul de 3.000 lei; fâșii din cupru cu lungimea de 1,5 m, fiecare, la preț total de 1.500 lei, iar în total au sustras bunuri în sumă de 13.000 lei, cauzând astfel lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și anume – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul, Petrușca S., în numele inculpaților, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați de comiterea infracțiunii imputate, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către inculpați și nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În argumentarea apelului a fost invocat:

- probele în baza cărora a fost emisă sentința de condamnare nu pot constitui temei pentru învinuirea inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. în săvârșirea infracțiunii ce li se încredinează, respectiv nu pot constitui temei pentru condamnarea ultimilor;

- la materialele dosarului lipsesc probe ce ar demonstra cu certitudine existența faptei infracțiunii imputate inculpaților;

- organul de urmărire penală, în scopul descoperirii și ridicării a eventualelor urme ale infracțiunii, a mijloacelor materiale de probă, pentru a stabili circumstanțele infracțiunii ori a altor circumstanțe ce au importanță pentru cauză, nu s-a deplasat (imediat după recepționarea plângerii de la Vizitiu Andrei) la fața locului și nu a efectuat cercetarea la fața locului a încăperii (depozitului), ce aparține SRL „Vizant- Service” și a terenului din preajmă, și respectiv - nu a executat careva măsuri, cum ar fi: măsurări, fotografieri, filmări etc., a locurilor de unde ar fi avut loc sustragerea cablurilor electrice, așa după cum prevede art. 118 CPP, în materialele dosarului în genere lipsind respectivul proces-verbal de cercetare la fața locului;

- la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma cu certitudine că ar fi avut loc, de fapt, furtul din încăperea (depozitul) SRL „Vizant-Service”, așa după cum invocă Vizitiu A.;

- de către organul urmăririi penale, nu a fost efectuată cercetarea la fața locului și nu a fost întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului prin care s-ar confirma că pretinsul furt ar fi avut loc, nu pot constitui probe (prin care se pretinde confirmarea faptului săvârșirii furtului) nici ordonanța de ridicare din 20.02.2015, nici procesul verbal de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 10.03.2015, precum și nici ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 15.06.2015;

- așa-numitele „probe” de săvârșire a furtului, sub formă de fotografii, au fost prezentate organului de urmărire penală de către Vizitiu Andrei, fără ca imaginile din fotografiile în cauză să fi fost, cel puțin, verificate de organul de urmărire penală privitor la timpul efectuării fotografierii (până sau după săvârșirea pretinsului furt) și locul efectuării acestor fotografii (anume în depozitul SRL „Vizant-Service” și terenului din preajmă sau în alte locuri și încăperi), organul de urmărire penală, procurorul, și respectiv - instanța de judecată bazându-se, în concluziile sale, doar pe spusele lui Vizitiu A.;

- urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată plângerea și declarațiile părții vătămate Vizitiu A., făcute de ultimul în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești;

- deși, instanța de fond a condamnat inculpații pentru săvârșirea pretinsului furt prin pătrundere, careva probe de spargere a ușii și/sau lacătului de la ușa depozitului, inclusiv ranga metalică la care face trimitere partea vătămată sau un eventual proces-verbal de cercetare la fața locului cu fotografiile și/sau filmările respective, ce ar confirma pătrunderea, prin spargere, în depozitul SRL „Vizant-Service”, la materialele dosarului nu au fost anexate, ceea ce denotă cu certitudine faptul, că nu a avut loc nici o pătrundere forțată în încăperea depozitului, așa după cum pretinde partea vătămată;

- declarațiile martorilor acuzării nu pot constitui temei pentru învinuirea, respectiv condamnarea inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate lor, deoarece declarațiile în cauză sânt mincinoase și contradictorii;

- instanța de fond a ignorat argumentele părții apărării privitor la faptul, că declarațiile martorului Ialîi Vladimir sânt mincinoase și contradictorii, și respectiv nu a stabilit când martorul a spus adevărul - în cadrul urmăririi penale, când a accentuat că inculpații au adus metalul ziua, din care motiv acest metal nu putea fi furat, sau - în cadrul cercetării judecătorești, când deja îi învinuiește direct pe inculpați în săvârșirea furtului; poate oare încăpea în doi saci, care nu sânt plini tocmai 80 kg de confecții de metal; ținând cont de constituția, statura și dezvoltarea fizică a inculpaților (mici de statură și slăbuți), erau oare ultimii în stare să ducă personal, inclusiv să treacă peste gard (după cum invocă partea vătămată că baza pe teritoriul căreia se află SRL „Vizant-Service” este înconjurată/îngrădită cu gard) saci cu metal, ce cântăreau circa 80 kg;

- referitor la înregistrarea video anexată la dosar urmează de reținut, că partea vătămată, în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că: „în aceeași zi când am găsit metalul, am intrat la conducerea întreprinderii, unde am vizionat înregistrări video și am discutat cu o persoană care a primit marfa”, însă martorul Grapin Valentin, vicedirector al SRL „Sofi Larex”, care și reprezintă conducerea întreprinderii, menționează în cadrul cercetării judecătorești că nu a vizionat video la locul de muncă. Prima dată vizionându-l la poliție;

- la fel și martorul Ialîi V. a declarat, că nu a vizionat împreună cu partea vătămată careva înregistrări video de pe cameră, astfel rezultă că depozițiile făcute, la acest capitol, de partea vătămată și martorii acuzării sânt mincinoase și

contradictorii, trezind o bănuială rezonabilă privitor la veridicitatea mărturiilor făcute, inclusiv depozițiile prin care sunt aduse învinuiri în adresa inculpaților, precum că sânt anume acelea persoane care ar fi comis furtul;

- ținând cont de mărturiile contradictorii făcute de către partea vătămată Vizitiu A. și martorii acușării Ialîi V. și Grapin V., instanța de fond nu a constatat care a fost motivul și interesul în primul rând al părții vătămate, de a minți și respectiv - a învinui, în lipsă totală de careva probe, inculpații în săvârșirea unei infracțiuni, pe care ultimii nu au comis-o;

- referitor la înregistrarea video (recunoscută ca probă de către instanța de fond), s-a constatat că aceasta este cu întreruperi, iar pe video este indicat doar momentul sosirii inculpaților la punctul de primire a metalului, coborârii lor din automobil, apoi urmează o întrerupere, iar ulterior pe video este înregistrat deja momentul plecării inculpaților de la punctul de primire a metalului, însă pe înregistrarea video nu este filmat cum martorul Ialîi V. cântărește sacii cu metal aduși de inculpați, cum același Ialîi descarcă sacii pentru a verifica ce fel de metal a fost adus, cum Ialîi se achită cu inculpații pentru metalul recepționat, etc.;

- de către instanța de fond nu a fost verificată, ci ignorată în totalmente, versiunea înaintată de partea apărării, precum că partea vătămată Vizitiu A., în calitate de administrator al SRL „Vizant-Service”, are interes în colectarea, păstrarea, comercializarea resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase. Faptul că partea vătămată, în calitate de administrator al SRL „Vizant-Service”, ar avea interes ascuns pentru a învinui, vădit pe nedrept și în lipsa a careva probe, alte persoane în comiterea pretinsului furt a cablurilor electrice și utilajului, ce reprezintă în sine confecții metalice, ne poate da răspuns, respectiv și confirma copia Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice pentru SRL „Vizant-Service” (prezentat de Vizitiu Andrei și anexat la materialele dosarului), potrivit căruia, la capitolul obiectul principal de activitate, în punctul 4 este indicat, că unul din genurile de activitate a întreprinderii mai sus numite este inclusiv și colectarea, păstrarea, comercializarea resturilor și deșeurilor de metale feroase, și neferoase;

- la materialele dosarului este anexată ordonanța de restituire a cauzei din 25.06.2015, potrivit căreia procurorul a respins propunerea OUP al IP Ciocana mun. Chișinău de a trimite cauza penală în instanța de judecată, procurorul motivându-și ordonanța de restituire a cauzei prin faptul, că urmărirea penală a fost efectuată superficial, fără a fi stabilite toate circumstanțele cauzei ce ar permite adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, din care motiv a solicitat organului de urmărire penală efectuarea acțiunilor de urmărire penală suplimentare, cum ar fi inclusiv identificarea persoanelor care au adus confecții din metal cu microbuzul cu n/î XXXXXXXX, secvențe cu microbuzul în cauză fiind și pe înregistrarea video anexată la dosar;

- instanța de judecată nefondat și ilegal a ignorat declarațiile inculpaților și martorilor din partea apărării, care confirmă și demonstrează nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- în materialele dosarului lipsește, în calitate de corp delict, obiectul infracțiunii - cabluri electrice și/sau alt utilaj, precum și ranga metalică cu care, din spusele părții vătămate ar fi fost forțată ușa/lacătul depozitului, faptul săvârșirii pretinsului furt întemeindu-se doar pe cuvintele părții vătămate Vizitiu A. și a martorului Ialîi, declarațiile cărora sunt neadevărate și contradictorii;

- organul de urmărire penală, procurorul, precum și instanța de judecată în cadrul judecării cauzei, au întreprins acțiunii procesuale doar în vederea învinuirii inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, fără a încerca, cel puțin, să verifice existența circumstanțelor ce i-ar absolvi pe inculpați de la răspunderea penală, nemaivorbind de verificarea însăși a existenței faptei infracțiunii;

- învinuirea inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. în săvârșirea infracțiunii imputate, precum și însăși faptul existenței faptei infracțiunii, sânt bazate doar pe presupuneri, în materialele dosarului lipsind probe ce ar demonstra direct și cert comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, precum și a însăși existenței faptei infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a statuat, că prima instanță în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpaților, ținând cont de totalitatea probelor, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, ce au fost verificate suplimentar în procedura de apel și anume declarațiile date în cadrul primei instanțe de către inculpații Romanciuc V. și Fodorcea P., partea vătămată Vizitiu A., martorii Ialîi V., Grapin V., Pencov M., Romanciuc L., Romanciuc I., Proca A., Fodorcea L., Fodorcea T., precum și materialele cauzei penale: plângerea lui Vizitiu A. din 18.02.2015 (f.d. 7-8 v. 1); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015 (f.d. 17-29 v. 1); procesul-verbal de examinare a imaginilor-video (f.d. 30 v. 1); ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 32 v. 1).

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpații au comis infracțiunea imputată lor, ce se încadrează în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate, Vizitiu A., din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării lor cu restul probelor pe dosar, drept veridice și pertinente, ce confirmă cu certitudine că metalul adus de inculpați nu este cablu telefonic, dar este din cablu de la aparate de sudat, fiind și câteva bucăți de șină, din cupru.

În viziunea instanței de apel, prima instanță întemeiat a apreciat critic versiunea inculpaților, precum că într-adevăr au dus la punctul de colectare a metalului cabluri adunate în urma lucrărilor efectuate la magazinul „Soiuz”, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile ce ar confirma perioada efectuării lucrărilor.

Totodată, instanța de apel a menționat cu privire la declarațiile martorilor apărării Romanciuc L., Romanciuc I., Proca A., Fodorcea L. și Fodorcea T., cu care majoritatea sunt în relații de rudenie cu inculpații, că nu se confirmă cu certitudine

că cablurile menționate au fost anume telefonice și au fost luate de la marketul „Soiuz”.

Privitor la pedeapsa stabilită instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal și corect le-a stabilit inculpaților categoria și termenul pedepsei, învederând faptul că infracțiunea săvârșită de către aceștia este mai puțin gravă, nu au recunoscut vina, anterior nu au fost condamnați. Prin urmare, deoarece inculpații sunt la prima abatere, instanța de apel, a considerat justificate concluziile primei instanțe privitor la aplicarea ultimilor a prevederilor art. 90 Cod penal, iar corectarea și reeducarea acestora e posibilă, fără izolarea de societate, astfel încât scopul legii penale va fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Ce ține de argumentele invocate de către apărător, instanța de apel le-a respins, deoarece probele administrate în coroborare cu materialele cauzei au confirmat comiterea de către inculpați a faptei imputate acestora și anume sustragerea bunurilor prin pătrundere în depozitul SRL „Vizant-Service”, cauzând părții vătămate prejudiciu material considerabil.

La fel, instanța de apel a apreciat o parte din argumentele invocate în apel, ca fiind declarative, nefiind stabilit careva viciu fundamental sau încălcări esențiale, iar probele prezentate au fost just apreciate de către prima instanță.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpați și avocatul acestora, Petrușca S., prin care solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților, din motiv că fapta imputată nu a fost săvârșită de către aceștia, precum și nu s-a constatat existența faptei incriminate lor.

În susținerea poziției sale, recurenții invocă argumente identice cu cele invocate în apelul declarat, subsidiar menționând că la examinarea apelului declarat instanțele nu s-au pronunțat asupra motivelor invocate de către partea apărării, fără a le aprecia la justa valoare, ignorând în totalmente argumentele și probele invocate și prezentate de către apărare, prin ce instanțele de fond au comis eroare de drept la adoptarea soluției.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerând că acesta urmează a fi respins, deoarece argumentele invocate sunt nefondate, iar instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv. Totodată probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare și din care rezultă vinovăția inculpaților, iar temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună

rejudicarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în ordine de apel.

Revenind la textul recursului ordinar declarat, Colegiul penal constată, că recurenții invocă drept temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu s-au pronunțat asupra motivelor invocate de către partea apărării la judecarea cauzei în prima instanță, precum și la judecarea acesteia în ordine de apel, ignorând în totalmente argumentele și probele pe care s-a axat partea apărării.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul consideră, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel în urma judecării cauzei, în hotărârea s-a nu a analizat toate circumstanțele considerate importante de către partea apărării și nu a oferit răspunsuri la argumentele esențiale invocate de apărător, în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârilor judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelant în prezenta speță, unde de către partea apărării, atât în cadrul cercetării judecătorești și la etapa susținerilor verbale (f.d. 189-196 v. 1) în prima instanță, cât și în apelul declarat au fost puse pentru discuție în instanța de apel un șir de argumente, specificate și la pct. 3 al prezentei decizii, inclusiv argumente principale ce se referă: la lipsa probelor ce ar confirma existența faptei infracțiunii; neefectuarea cercetării la fața locului și neîntocmirea a careva acte procesuale în acest sens; nu au fost verificate legalitatea și veridicitatea fotografiilor și înregistrării video prezentate ca probă; existența divergențelor în declarațiile părții vătămate Vizitiu A. și a martorilor acuzării Grapin V. și Ialți V.; nu au fost stabilite rezultatele verificării altor persoane, conform ordonanței procurorului, ce au adus confecții de metal cu microbuzul cu n/î XXXXXXXX; lipsa la materialele dosarului a corpurilor delictive, obiectul infracțiunii – cabluri electrice ș.a.

În opinia Colegiului penal lărgit, invocările ce se referă la argumentele enunțate mai sus, precum și alte argumente menționate la pct. 3 a prezentei decizii constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea părții apărării, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Așa cum se observă din partea descriptivă a sentinței, prima instanță a descris fapta infracțională a enumerat și redat conținutul probelor administrate, însă nu a făcut o analiză a acestora prin prisma argumentelor invocate de către partea apărării în susținerile verbale, limitându-se succint la mențiuni despre respingerea probelor cu martorii solicitați de către partea apărării, pentru a fi audiați în ședință de judecată.

La rândul său și instanța de apel în hotărârea adoptată a enumerat și redat conținutul probelor administrate la caz, preluând concluziile primei instanțe în ce privește declarațiile martorilor audiați la solicitarea părții apărării, iar în ceea ce privește argumentele invocate de către apelant le-a grupat doar, însă fără a fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unor fraze generale în pct. 44 al deciziei și anume: *„Or, în cadrul cercetării judiciare, prin administrarea probelor descrise mai sus (declarațiile părții vătămate Vizitiu Andrei, martorilor Ialți Vladimir..., Grapin Valentin...) în coroborare cu materialele cauzei penale, s-a constatat că și-a găsit confirmare comiterea de către Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru a faptei penale imputate acestora și anume sustragerea bunurilor prin pătrundere în depozitul SRL „Vizant-Service”, cauzând părții vătămate Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil.”*, la fel și în pct. 46 *„Or, analizând probele administrate legal de către organul de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP și, apreciindu-le în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, este demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. în săvârșirea infracțiunii incriminate”*, precum și în pct. 50 *„Or, motivele invocate sunt pur declarative, nu a fost stabilit careva viciu fundamental sau încălcări esențiale, iar existența și legalitatea probelor acumulate pe parcursul urmăririi penale, cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel demonstrează existența faptei incriminate inculpaților”*. Fraze cu răspunsuri de ordin general și sens similar al celor nominalizate mai sus, regăsindu-se și în pct. 48, 52 și 54 al deciziei instanței de apel.

La cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit relevă jurisprudența Curții Europene, cu considerentele, că în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Însă, analizând partea motivată a sentinței, în prezenta cauză, Colegiul penal lărgit constată, că hotărârea primei instanțe, nu conține răspunsuri argumentate la criticile de bază invocate în apel, respectiv instanța de apel prin efectul devolutiv al căii de atac urma să dea o apreciere mai amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate în apel, ceea ce însă nu a fost efectuat în prezenta speță de către instanța de al doilea grad de jurisdicție, iar o simplă reproducere a conținutului probelor administrate la caz, cu respingerea

argumentelor invocate cu fraze generale, nu înseamnă că decizia instanței de apel este una argumentată.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85*).

Deci, Colegiul lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor importante invocate de apelant și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărârii, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizia sa instanța de apel trebuie să analizeze argumentele importante ale apelului declarat și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs (*pct. 14.7 introdus prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 10 din 24.12.2010*).

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal consideră, că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către partea apărării, care în opinia acesteia au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe

examine, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate pentru fiecare inculpat, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv în partea individualizării și stabilirii pedepsei, în caz de adoptare sau menținere a unei soluții de condamnare, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpați și avocatul acestora, Petrușca Sergiu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Romanciuc Vasile Xxxxx** și **Fodorcea Petru Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 aprilie 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion